

DEL 6 AL 12
DE MAIG
DE 2003

TEMPS 56 L'ENTREVISTA

Carme Soler

**presidenta de l'Associació Catalana contra
la Contaminació Acústica**

**“La contaminació acústica
és més un problema cívic
que no pas de trànsit”**

Per primera vegada, la contaminació acústica s'ha considerat delictu contra el medi ambient i la salut: el Tribunal Suprem ha condemnat el propietari d'una sala de festes de Palència a dos anys de presó. El juny de 2002 el Parlament català va aprovar la llei de protecció contra la contaminació acústica i, ara, el Govern espanyol posa en marxa un projecte de llei per regular el soroll. Aquest nou marc fa pensar a Carme Soler que, per primera vegada, es comença a prendre consciència de la gravetat de les agressions sòniques, tot i que encara cal una bona dosi de civisme ciutadà perquè aquest problema es pugui, si més no, controlar.

—El soroll és notícia, però aquesta vegada perquè s'ha convertit en una forma de protesta ciutadana contra la guerra, com una mostra de solidaritat i no pas d'incivisme. L'Associació troba justificades, les cassolades?

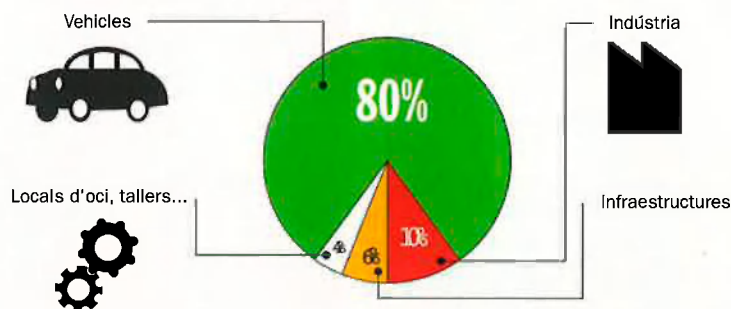
—Les cassolades incorren en una greu incoherència. No podem protestar contra l'agressió bèl·lica que pateix el poble iraquià agredint nosaltres mateixos sis milions d'habitants. Si fem una acció reivindicativa, és absurd que anem en contra de nosaltres mateixos i de la gent que pensa com nosaltres. Si un dia, durant deu minuts sortim al balcó a fer soroll, ens sembla perfecte, però el que és inacceptable és que la cassolada es faci ja per sistema. Ningú no s'atura a pensar que els nens es desvetllen, que hi ha gent malalta o persones que treballen i han de descansar? Les cassolades són una forta agressió sònica, hi ha mil maneres de protestar sense perjudicar els ciutadans.

—És a dir, que el soroll no és tant un element de distorsió de la convivència ciutadana, sinó més aviat un greu problema de salut.

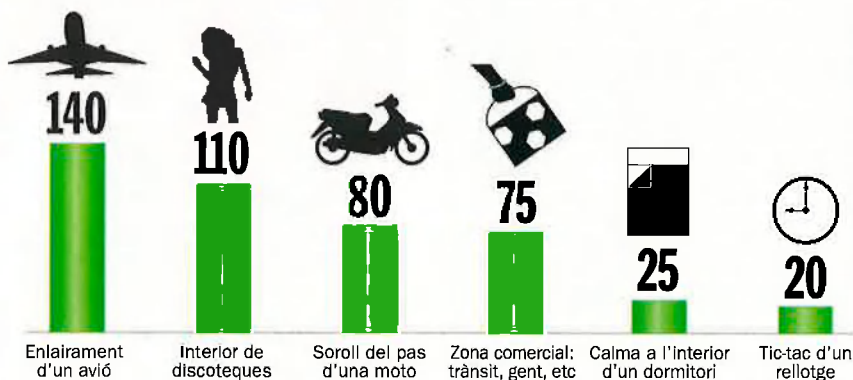
—És clar. Reduïm les conseqüències que el veí tingui la música massa alta a la molèstia que ens produeix, i no som conscients que una agressió sònica constant desencadena efectes negatius sobre el nostre benestar físic i psíquic. Quantes vegades hem vist al diari que s'ha matat per soroll?

El nostre món, en decibels

LES CAUSES DE LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

DECIBELS EN DIVERSOS ESCENARIS

Font: El Temps
Gràfic: V. PRIETO

Un home agafa una escopeta i mata el veí que té gossos a casa i no deixen de bordar en tota la nit. Ningú es pregunta quan de temps feia que aquell home no podia dormir? No el justifico, però entenc que el soroll el va tornar boig.

—Quins són aquests efectes sobre la salut?

—Potser hem dormit prou, però ens aixequem molt cansats perquè el soroll de fons no ens ha deixat descansar. La falta de descans provoca un descens de les defenses, que desencadena altres problemes de salut. Hi ha moltes baixes laborals per estrès, que en un percentatge considerable ha estat produït pel soroll. Maldecap, problemes d'estómac, augment de l'adrenalina, ansietat i alteracions psicològiques, tensió muscular i sordesa en són efectes directes. El fet de

rebre una agressió acústica constant ja és suficient per desencadenar problemes.

—De fet, ja es coneix la primera condemna penal contra l'administrador d'una sala de festes de Palència per produir massa soroll i perjudicar físicament i psíquicament els veïns. Sentències com aquesta faran prendre més consciència de la contaminació acústica?

—És un primer pas, però la lluita contra el soroll no s'acaba mai. Ara molta gent sabrà que actes incívics com aquest poden ser delictes. Les agressions sòniques constants han costat al propietari dos anys de presó i una multa. Esperem que aquesta sentència del Suprem no sigui un fet aïllat i que es posin els mitjans suficients per controlar la contaminació acústica a les ciutats. De moment,

Bio gra fia

Carme Soler va néixer a Barcelona l'any 1944 i és professora d'educació física. Però en aquest cas, és una ciutadana que pateix de prop la contaminació acústica a la ciutat. L'any 1998, després d'un greu conflicte veïnal que li impedia dormir a causa del soroll i que va acabar als tribunals, va veure clar que havia d'unir esforços per lluitar pels seus drets. Va crear, amb tres persones més, l'Associació Catalana contra la Contaminació Acústica. Avui, aquesta associació rep les queixes dels ciutadans sobre qualsevol agressió sònica que pateixin. Carme Soler, que presideix l'entitat, assegura que les administracions s'entesten a fer creure que el principal problema acústic del país és el trànsit rodat, mentre que el percentatge de denúncies presentades evidencia que la manca de civisme de molts veïns n'és la principal responsable.

JORDI PUY

però, aquest problema no treu la son a les administracions; només cal veure que la meitat dels ajuntaments catalans no tenen ordenança municipal acústica.

—La llei de protecció contra la contaminació acústica aprovada pel Parla-

ment català regula aquest àmbit. A més, el Govern espanyol prepara un projecte de llei per regular el soroll. N'hi haurà prou?

—El fet que hi hagi una llei és positiu, perquè això vol dir que la contaminació acústica es considera, per fi, un problema. Però el Govern català ha comès un error gravíssim que desvirtua en certa manera la llei. S'ha equivocat regulant les zones de sensibilitat acústica, perquè s'ha limitat a atribuir un màxim de decibels permesos sense tenir en compte el context de cada zona. Ens podem trobar amb espais on abans s'hi podia llegir tranquil·lament i,

“El fet que hi hagi una llei és positiu, perquè això vol dir que la contaminació acústica es considera, per fi, un problema”

diuen pas això. De fet, els problemes veïnals i amb establiments d'oci només representen el 4% de la contaminació...

—Aquesta és una gran mentida. Caldria veure qui fa els estudis dels mapes sònics d'una ciutat. El Síndic de Greuges ja ha dit en més d'una ocasió que les denúncies per problemes veïnals relacionats amb el soroll ocupen el primer lloc, molt lluny del trànsit rodat. Les administracions fan mapes sònics fantàstics, però només enfocats a la part vial, i això demostra que els problemes veïnals els són indiferents. Saben prou bé que ni a Catalunya ni arreu del món els cotxes són els principals responsables de la contaminació acústica. Si s'estudiés, es veuria que a Barcelona hi ha milers de persones que no poden dormir per sorolls que no tenen res a veure amb el trànsit.

—I quin interès pot tenir l'administració local o autonòmica a amagar la problemàtica?

—Simplement, que no hi ha voluntat política per solucionar el principal problema de moltes ciutats catalanes. Fins que un alcalde o un conseller no discuteixi amb el seu veí perquè no el deixa dormir, continuarà pensant que a la ciutat que governa només els cotxes i la indústria contaminen acústicament. La manca de voluntat arriba fins al punt que molts ajuntaments incompleixen la seva pròpia ordenança municipal sobre contaminació acústica.

—Posi-me'n un, d'exemple.

—Doncs les festes majors a Barcelona. Si la ciutat està de celebracions, tu pots viure a 500 metres de la festa i no poder dormir en tota una setmana perquè l'Ajuntament no ha regulat la música per decibels, simplement ha concedit un permís per fer una activitat al carrer i se n'ha des preocupat. Barcelona també ha viscut durant anys una forta problemàtica amb els músics que actuen al

“Fins que un alcalde o un conseller no discuteixi amb el veí perquè no el deixa dormir, pensarà que sols contaminen els cotxes i la indústria”

carrer. Ara, però, l'Ajuntament ho ha regulat i ha prohibit l'ús d'aparells potents.

—Però els governs locals cada cop són més sensibles a la contaminació acústica, com a mínim pel que fa al trànsit.

—Sí, perquè això se soluciona amb diners, invertint en solucions tècniques. És cert que ja s'asfalten molts carrers amb paviments insonoritzadors i es fan molts controls a cotxes i ciclomotors perquè no emetin més soroll del permès. Però el principal problema de la ciutat, que és la manca de civisme d'alguns veïns, no es resol, entre d'altres coses, perquè cap polític en té el més mínim interès.

—Com solucionaria vostè aquests problemes de convivència veïnal?

—Hi ha una solució facilíssima. Si un veí fa soroll i molesta l'altre, l'Ajuntament li posa d'entrada una multa, i si cal, el porta als tribunals fins obligar-lo a marxar de l'habitatge. I a més, ha d'indemnitzar el perjudicat, com en qualsevol altra agressió.

—Solució dràstica... Tan greu és el problema?

—Només ho sabem els qui l'hem patit. A la Xina, el Govern posava música als carrers per alienar la gent. Al zoològic, molts animals van embogir i es va retirar la música. Des d'aleshores, els xinesos van anar massivament al zoo...

Gemma Aguilera

ara, aquestes zones poden esdevenir més sorolloses pel simple fet d'estar catalogades com a parc.

—Les regulacions, sense un comportament cívic correcte, no solucionen la problemàtica acústica?

—Les lleis i els jutges no ho arreglen tot. Crec que tot depèn d'una norma bàsica per viure en societat, el respecte cap als altres. En els cinc anys que fa que treballem a l'Associació, hem pogut constatar que la contaminació acústica és clarament un problema de manca de civisme, més que no pas de trànsit rodat. Rebem moltes més denúncies de veïns que posen la música massa alta, de gossos que borden, de rentadores a les dotze de la nit o de soroll de bars i terrasses que no estan acústicament aïllats.

—Doncs els estudis del Departament de Medi Ambient de la Generalitat no

